

KU ZBAWIENIU

KU CNOTOM I WARTOŚCIOM

JAŁMUŻNA I HOJNOŚĆ

- Jałmużna rodzi wielkie zaufanie, ponieważ ten, który daje, będąc szczodrym dla biednych, może słusznie mieć nadzieję, że dobroć boska będzie dla niego taka sama. **(św. Albert)**
- Kto daje jałmużnę, musi mieć serce litościwe, słodkie słowa na ustach, szerokie ręce i uważne oczy, aby to, co dawał, było użyteczne dla tego, kto otrzymuje. **(św. Albert)**
- Bóg nie patrzy na to, co dajemy, ale na to, co zostawiamy dla siebie.
- Jeżeli dajesz ubogim, taki akt miłosierdzia jest sprawiedliwością... Ubogi jest równy tobie: i byłoby niesprawiedliwością, gdybyś jako przyjacielowi, mu nie pomógł, od kiedy Pan chce uczynić z tej ziemi wspólną własność wszystkich, aby jej dobra były wszystkim dzielone.
- Pożyczajcie Panu wasze pieniądze przez ręce ubogich. To On sam otrzyma, przechowa i zapisze wszystko, co dostał ubogi. **(św. Ambroży)**
- Bóg, który sam nie ma żadnych potrzeb chce, byśmy Go wspierali w osobach biednych.
- Bóg użycza nam środków do dawania, dając nam to, co my drugim dajemy.
- Dając innym, czynimy przede wszystkim dobrodziejstwo samym sobie.

- Istnieją dwa rodzaje jałmużny: dawanie i przebaczenie. Dawanie tego, co dobrego zdobyłeś; przebaczenie tego, co złego wycierpiałeś.
- Jałmużna, dawana ubogim, to jakby ziarno rzucone w ziemię.
- Kto daje jałmużnę czyni to, co i Pan Bóg, który wszystkich ze swej szczodroblewości utrzymuje.
- Nie mówię: daj co masz, lecz po prostu dawaj to, co powinienesz dawać.
- Nie wierzę, aby post wystarczył sam w sobie. Twoje wyrzeczenia będą dla ciebie owocne, jeżeli będziesz hojny dla innych.
- Z woli Bożej są biedni na ziemi, aby bogacze przez wspieranie ich – grzechy swoje gładzili. **(św. Augustyn)**
- Kto w szczęściu wspiera ubogiego, tego w nieszczęściu Bóg wspierać będzie. **(św. Bernard)**
- Kto nie wyciąga swych rąk do biednych, aby im podać dar, ten na darmo wyciąga je do Boga, aby otrzymać przebaczenie swych grzechów. **(św. Bernardyn ze Sieny)**
- Pozbawiajcie się zawsze jakiejś części waszych dóbr, dając je z czystym sercem ubogiemu. Bóg nie tylko odda to wam na tamtym świecie, ale jeszcze i na tym, ponieważ nie ma rzeczy, która bardziej nie przyczyniałaby się do rozkwitu dóbr doczesnych, jak jałmużna. **(św. Franciszek Salezy)**
- Biedakom często brak rzeczy potrzebnych do życia; my też powinniśmy chętnie i dobrowolnie składać je w ofierze. Gdyby biedni mieli to wszystko, co my mamy, nigdy by nie narzekali.
- Jak to? Oddać wszystko co się ma ubogim, a potem prosić Boga o cud, żeby człowiekowi niczego nie zabrakło? To przecież gorzej niż nieroztropność – to szaleństwo! Tak mógłby rozumować źle uświadomiony chrześcijanin. I myliłby się ogromnie!
- Smakołyków powinno się sobie odmawiać – dla ofiary biednym. **(św. Gabriel od Matki Bożej Bolesnej)**

- Gdy my dajemy bliźniemu wsparcie, Bóg daje sercu naszemu radość za spełnienie dobrego uczynku, a kiedyś da wieczną chwałę.
- Wielu teraz macie Łazarzów, którzy leżą u waszych drzwi i potrzebują tego, co codziennie spada z waszych stołów, gdy jesteście nasyceni. **(św. Grzegorz)**
- Najpiękniej jest świadczyć dobrodziejstwo ludziom i nie oczekiwać od nich wdzięczności. **(św. Ignacy Loyola)**
- Bóg stworzył ubogiego, aby pozyskał sobie niebo pogodzeniem się i cierpliwością; stworzył też bogatego, aby zbawił się miłością i jałmużną. **(św. Jan Bosko)**
- Chcecie zabrać wasze pieniądze, nie do grobu, nie do wieczności piekła, ale do wieczności rajy? Dawajcie jałmużnę ubogim, zwłaszcza jeśli chodzi o wspomóżenie zdrowia ich dusz.
- Kto daje jałmużnę, aby zbawić duszę, będzie wynagrodzony wielkim zdrowiem i długim życiem.
- Kto nie jest hojny dla Boga, nie może mieć nadziei otrzymania od Niego nadzwyczajnych łask.
- Nie tylko bogaci czynią nam dobrze, dając jałmużnę, ale i my czynimy dobrze bogatym, dając im okazję do dawania jałmużny.
- Ręce ubogiego niosą nasze jałmużny do rajy. Dawanie ubogim naszego obola jest jak danie go w ręce Jezusa Chrystusa. **(św. Jan Bosko)**
- Czyż można kupić sobie żywot wieczny za pieniądze? Owszem, jeśli dzielimy je hojnie tym, co nasze z biednymi.
- Jałmużna jest lekarstwem win naszych, oczyszczeniem brudów duszy naszej, drabiną ku niebu. Ona wiąże w jedną całość Ciało Chrystusowe.
- Jałmużna jest matką zbożnej miłości (agape), tej, która cechuje prawdziwe chrześcijaństwo, i jest znakiem, po którym poznają się uczniowie Chrystusa.

- Pod szatą biedaka Bóg się ukrywa: ubogi wyciąga do nas rękę, a jałmużnę naszą przyjmuje Bóg.
- Hojność duszy nabywa się jedynie w przeciwnościach. **(św. Joanna de Chantal)**
- Rolnik rzuca ziarno do ziemi, a człowiek krótkowidzący mówi: „Na co on ziarno wyrzuca, lepiej by je zjadł”. Ale rolnik wie, że wysiane ziarno więcej mu przyniesie pożytku, niż gdyby je zatrzymał w worku. Tak samo, kto daje jałmużnę, nie traci swego, ale stokroć więcej od Boga dostanie. **(św. Jan Chryzostom)**
- Są tacy, którzy mówią: „Och! Zły czyni z tego użytek”. Niech robi z tego użytek, jaki chce, biedny będzie osądzony z tego, co zrobił z waszą jałmużną, a wy będziecie osądzeni z samej jałmużny, którą mogliście dać, a której nie daliście. **(św. Jan Maria Vianney)**
- Pan z otwartymi ramionami prosi cię o ciągłą jałmużnę miłości. **(bł. Joesemaria Escriva)**
- Bez szczodrobliwości nie ma wolności człowieka, szczodremu zaś nic nie może brakować, chyba tylko sposobności do obdarowywania. **(bł. Wincenty Kadłubek)**
- Ile błogosławieństwa otrzymają od Boga i od naszych ubogich kochanych ci hojni, którzy pomagają nam w znoszeniu biedy, w uśmierzaniu bólu tych, którzy są niczym śmietnik społeczeństwa. **(bł. Alojzy Orione)**
- W biednych musimy widzieć Chrystusa. **(bł. Rupert Mayer)**
- Modlić się za dusze w grzechu śmiertelnym leżące, prawdziwie to wielka jałmużna i uczynek w najwyższym stopniu miłosierny. **(św. Teresa z Avili)**
- Gdy Boski Mistrz mówi mi, abym dawała każdemu proszącemu i abym pozwałała brać ze swego, bez żadnego zwrotu, myślę, że chodzi Mu nie tylko o dobra ziemskie, lecz również o dorobek ducha.
- Nie możemy zrobić nic lepszego, aby zapewnić sobie szczęście, jak żyć i umrzeć w służbie ubogim.

- Trzeba dawać i to dawać każdemu, ktokolwiek nas poprosi. Tak kaže Ewangelia... Jest to mniej miłe niż dawanie z własnej woli, z porywu serca... (**św. Teresa z Lisieux**)
- Jeżeli żebrakowi pod drzwiami dajesz jeść z tego samego talerza, z którego ty sam jesz, to jesteś blisko ideału miłości chrześcijańskiej. (**św. Wincenty a Paulo**)
- Chciałbym się stać pożywieniem, napojem, odzieżą i mieniem, by ludziom ulżyć w niedoli. (**św. W. Pallotti**)

